

Prima Pagină > ... > Dreptul Familiei Și Succesiunea > Succesiunea > Succesiunile > Netherlands

Succesiunile

 Țările de Jos

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu [Consiliul Notariatelor din UE \(CNUE\)](#).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

Testamentul nu se poate întocmi decât printr-un act notarial (testament notarial) (*notariële akte (notarieel testament)*) sau printr-un act privat manuscris depus la notar în vederea păstrării în siguranță sub formă de testament depus la notar (*depot-testament*). În cazuri speciale se prevede un număr limitat de excepții (articolul 4:97-107 din Codul civil). Nu se acceptă testamentul conjunctiv (*gezamenlijk testament*) (articolul 4:93 din Codul civil). De asemenea, nu sunt valabile nici convențiile asupra unei moșteniri nedeschise încă. În conformitate cu articolul 4:4(2) din Codul civil, convențiile asupra înstrăinării, în tot sau în parte, a unei moșteniri nedeschise sunt nule de drept.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Notarul care întocmește testamentul trebuie să înregistreze informațiile în următoarea zi lucrătoare în Registrul Central al Testamentelor [Centraal Testamenten Register (CTR)].

A se vedea și: <http://www.centraaltestamentenregister.nl/>. Informații privind păstrarea, înregistrarea și căutarea unui testament sunt, de asemenea, disponibile pe site-ul Asociației Rețelei Europene a Registrelor testamentare (ARERT), la rubrica „Fișa de informații”: <http://www.arert.eu/>

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

Descendenții defunctului (copiii sau – în cazul în care copiii au decedat deja – copiii acestora) nu pot fi dezmoșteniți în întregime. Aceștia au dreptul la rezerva succesorală (*legitieme portie*) Soțul supraviețuitor și ascendenții nu sunt moștenitori rezervatari. Rezerva succesorală reprezintă jumătate din masa succesorală, a se vedea articolul 4:64 din Codul civil. În cazul în care un descendent invocă rezerva succesorală, acesta nu va mai fi considerat moștenitor (*erfgenaam*), ci creanțier (*schuldeiser*) al succesiunii.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

În lipsa unui testament, se aplică următoarele principii, după caz:

În cazul în care defunctul nu a fost căsătorit și nu a avut copii, în principiu, moștenirea revine, în cote egale, părinților, fraților și surorilor defunctului. Fiecare părinte va moșteni întotdeauna cel puțin o pătrime.

În cazul în care defunctul nu a fost căsătorit și există copii supraviețuitori, moștenirea se cuvine în cote egale copiilor.

În cazul în care există un soț supraviețuitor și nu există copii supraviețuitori, moștenirea se cuvine în întregime ultimului soț supraviețuitor.

În cazul în care există un soț supraviețuitor și copii supraviețuitori, moștenirea se cuvine, în cote egale, copiilor și soțului, însă, prin lege, soțul supraviețuitor dobândește posesia asupra bunurilor succesoriale. Soțul răspunde de lichidarea patrimoniului succesoral. În calitate de moștenitori, fiecare dintre copii va dobândi prin lege o creanță pecuniară (*geldvordering*) asupra soțului supraviețuitor. Creanța pecuniară corespunde cotei din moștenire cuvenite copilului. Această creanță devine executorie în cazul în care soțul supraviețuitor este declarat în stare de faliment sau face obiectul unei restructurări a datoriilor [a se vedea, de asemenea, Legea privind restructurarea datoriilor persoanelor fizice (*Wet schuldsanering natuurlijke personen*)] sau decedează (articolul 4:13 din Codul civil). În unele situații, copiii pot cere executarea mai devreme a creanței pecuniare la care au dreptul, de exemplu în cazul în care soțul supraviețuitor se recăsătorește.

Soții căsătoriți și partenerii înregistrați au aceleași drepturi.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 în materie de succesiune?

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

Notarul este autoritatea competentă din Țările de Jos în materia dreptului succesoral. Părțile sunt libere să aleagă un notar indiferent de ultimul loc de reședință al defunctului.

Moștenitorul are trei opțiuni.

1. să accepte succesiunea necondiționat;
2. să accepte succesiunea sub beneficiu de inventar, limitând răspunderea pentru datorii la valoarea a ceea ce este moștenit (*beneficiair aanvaarden*);
3. să renunțe la succesiune.

În cazul în care moștenitorul dorește să accepte moștenirea fără rezerve (acceptare necondiționată), acesta o poate face în mod implicit și fără formalități specifice, efectuând anumite acțiuni, cum ar fi vânzarea sau însușirea în alt mod a bunurilor defunctului. Consecința acceptării necondiționate a succesiunii este că moștenitorul răspunde personal, cu propriile sale bunuri, pentru datoriile din succesiune. Cu toate acestea, moștenitorul își poate limita răspunderea acceptând în mod explicit moștenirea cu condiția ca datoriile din succesiune să nu depășească valoarea acesteia. În acest sens, moștenitorul depune o declarație de acceptare sub beneficiu de inventar (*verklaring van beneficiaire aanvaarding*) la grefa instanței (*griffie van de rechtbank*). Moștenitorul trebuie să întreprindă acest demers și în cazul în care nu dorește să primească succesiunea și dorește să renunțe la aceasta. Aceste declarații nu sunt supuse niciunui termen, dar un creditor sau o altă parte interesată poate solicita instanței să impună un termen moștenitorului. Dacă moștenitorul permite expirarea acestui termen, moștenirea este acceptată necondiționat. Este cazul și dacă, înainte de a face o declarație, moștenitorul s-a comportat ca și cum ar fi acceptat în mod necondiționat succesiunea. Odată ce se ia o decizie, nu se poate reveni asupra alegerii făcute.

Legatele (*legaten*) pot fi acceptate sau refuzate fără nicio formalitate specifică. În conformitate cu legislația Țărilor de Jos, nu este posibilă acceptarea parțială a legatelor.

Moștenitorul rezervatar (*legitimar*) poate renunța la dreptul la rezerva succesorală prin simplul fapt că nu o cere. Legea nu stipulează declarații specifice în acest scop. În cazul în care moștenitorii rezervatari renunță la rezerva succesorală, această renunțare poate fi consemnată printr-o declarație.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

În cele mai multe cazuri, în special atunci când a fost încheiată o convenție matrimonială (*huwelijkscontract*) sau un testament, se recomandă să se apeleze la un notar public pentru lichidarea moștenirii. Fiecare dintre moștenitori sau executorul testamentar (*executeur-testamentair*), dacă în testament se desemnează un executor testamentar, poate sesiza un notar public din Țările de Jos. Părțile sunt libere să aleagă un notar indiferent de ultimul loc de reședință al defunctului. Notarul va asista moștenitorii la împărțirea moștenirii. Acesta va stabili cine sunt moștenitorii, înainte de a verifica dacă a fost întocmit un testament și de a informa și a consilia beneficiarii cu privire la consecințele acceptării sau refuzării moștenirii. Notarul poate și să le ofere asistență în legătură cu respectarea obligațiilor lor fiscale. Lichidarea moștenirii se face de către instanță numai în câteva situații. Această situație se produce atunci când lichidarea patrimoniului succesoral este contestată sau dacă unul dintre moștenitori (de exemplu, pe motiv că este minor) nu este în măsură să se îngrijească de interesele sale.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

În Țările de Jos nu este prevăzută nicio procedură judiciară. Dacă nu există niciun testament, legea stabilește cine sunt moștenitorii. Dacă există un testament, acesta indică cine sunt moștenitorii și legatarii (*legatarissen*). Notarul poate indica moștenitorii succesiunii într-un certificat de moștenitor (*verklaring van erfrecht*), a se vedea articolul 4: 188 din Codul civil. Executorul testamentar poate, de asemenea, să solicite un certificat de moștenitor. În certificatul de moștenitor, notarul are autoritatea de a identifica persoanele care au dreptul la moștenire, cota din moștenire care se cuvine acestora și, dacă este cazul, numele executorului testamentar. Prin certificatul de moștenitor, moștenitorii/executorul testamentar se pot identifica în fața debitorilor patrimoniului succesoral și vor putea să obțină punerea la dispoziție a soldurilor bancare etc. Un act notarial este necesar pentru transferul proprietății asupra bunurilor imobile sau al unui alt drept asupra unor bunuri imobile către unul dintre moștenitori.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

În cazul în care moștenitorul a acceptat în mod necondiționat moștenirea, acesta este pe deplin răspunzător pentru datoriile defunctului (articolul 4: 182 din Codul civil). În cazul în care succesiunea este acceptată sub beneficiu de inventar, moștenitorul este răspunzător pentru datorii numai în măsura în care acestea pot fi acoperite din activul succesoral. Moștenitorul nu este personal răspunzător.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

Certificatul de moștenitor poate fi înregistrat în registrul public al bunurilor imobile (*openbaar register van onroerend goed*). Un act notarial separat este necesar pentru transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile sau al altor drepturi asupra bunurilor imobile.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

Legislația din Țările de Jos nu prevede numirea obligatorie a unui administrator al patrimoniului succesoral (*beheerder van de nalatenschap*).

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să

administreze patrimoniul succesoral?

Testatorii (*erfflaters*) pot desemna prin testament un executor testamentar, care să lichideze moștenirea. În cazul acceptării sub rezervă de inventar, instanța poate numi un administrator special (*speciale beheerder*).

9.3 Ce competențe are un administrator?

Executorul testamentar desemnat prin testament are în mod normal competențe limitate în conformitate cu articolul 4:144 Codul civil. Acesta poate administra patrimoniul succesoral și poate plăti datoriile moștenirii. Testatorii pot conferi mai multe drepturi executorului testamentar, de exemplu, dreptul de a transfera bunuri din patrimoniul succesoral fără acordul moștenitorilor. În cazul în care executorul testamentar este desemnat executor special (*speciale executeur*) [administratorul fiduciar care lichidează patrimoniul succesoral (*afwikkelingsbewindvoerder*)], acesta poate transfera bunuri și poate lua toate deciziile privind împărțirea moștenirii.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

Moștenitorii pot încheia un act de partaj (*akte van verdeling*). Actul devine act notarial dacă este întocmit de notar. Acest lucru este necesar în caz de incapacitate juridică a unui moștenitor (din cauza faptului că este minor sau din motive de curatelă/administrare judiciară) (*curatele/bewindvoering*). Pentru transferul bunurilor imobile sau al drepturilor asupra bunurilor imobile în Țările de Jos este necesar un act notarial, a se vedea răspunsul la întrebarea 7 de mai sus. În toate celelalte cazuri nu este necesar un act de partaj al patrimoniului succesoral. Certificatul de moștenitor este suficient pentru transferul bunurilor, precum conturi bancare și alte bunuri mobile.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Ultima actualizare: 27/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.